

[Justitsministeren]

synes, det er en god idé, at kommunerne går ind på dette område i forhold til at lave nogle ordninger, der vedrører vilde katte og lignende. Det er dog ganske naturligt, at det bliver et anliggende, som kommunerne selv tager stilling til. Der er grænser for, hvor mange detailbestemmelser, nye ordninger og dermed selvfølgelig også økonomiske forpligtelser vi efter min opfattelse fra Folketinget skal lægge over til kommunerne.

Jeg vil gerne understrege, at efter min opfattelse gør en række af de private organisationer på dette område en fantastisk stor, uegennyttig, dygtig og varm indsats i forhold til dyrene, i forhold til hunde og katte. Det ved enhver, der har fulgt det arbejde, der udføres af en række af de private institutioner, Kattens Værn og mange andre.

Fru Inger Stilling Pedersen spurgte så, om man så ikke kunne overveje for at finansiere det at gennemføre en beskatning på hunde. Lad mig så sige ligeud, at det ikke er noget, der indgår i regeringens overvejelser. Alle erfaringer i forhold til hundeskat har jo vist, at alene det at administrere en sådan ordning langt vil overstige indtægterne. Det vil være en stor belastning af de mange hundrede tusinde hundeejere, vi har her i landet. Jeg tror ikke, det er et forslag, der vil være tilslutning til, og det indgår som sagt heller ikke i regeringens overvejelser på nogen måde.

Så vil jeg sige til hr. Erling Christensen, at jeg meget bedre kunne lide hr. Erling Christensens indlæg i anden omgang end det i første omgang. Jeg følte, at der i hr. Erling Christensens betragtninger lå en udstrakt hånd fra Socialdemokratiet, og den vil jeg gerne tage imod. Som jeg var inde på tidligere, synes jeg, at jo større bredde, der er i en ny dyreværnslov, des bedre; jo flere partier, der kan stå sammen om vedtagelsen, des bedre. Og jeg tolkede i hvert fald en række af de synspunkter, som hr. Erling Christensen fremsatte, som et klart udtryk for en fremstrakt hånd.

Jeg vil da meget gerne medvirke i forbindelse med det videre udvalgsarbejde både gennem skriftlige besvarelser og samråd og på anden vis, i det omfang udvalget måtte ønske at vide, hvilke intentioner regeringen har for så vidt angår en række af bemyndigelserne, hvilke tanker vi gør os. På en række områder må det jo absolut være foreløbigt, fordi det er områder, hvor

der endnu ikke hverken i europæisk sammenhæng eller i dansk sammenhæng er overvejelser i gang, men i det omfang jeg kan bidrage til en sådan opklaringsproces, vil jeg naturligvis meget gerne medvirke hertil.

Jeg opfattede også hr. Erling Christensens synspunkter i spørgsmålet om halekupering som en opblødning, i hvert fald i forhold til det, jeg havde opfattet på grundlag af hr. Erling Christensens første indlæg, og det hilser jeg også velkommen. I relation til dyreforsøgsloven er vi jo fuldstændige enige om, at det er en væsentlig bestræbelse, at antallet af forsøgsdyr bliver nedbragt, og det fremgår af den årsberetning, som Dyreforsøgstilsynet offentliggjorde, og som Folketingets Retsudvalg fik før sommerferien, at det rent faktisk er lykkedes. Over en relativt kort årrække taler vi jo – ikke mindst for de højerestående dyrearter – om en endog meget væsentlig begrænsning, og den udvikling vil uden tvivl fortsætte, i og med at man jo også blandt dem, der udøver dyreforsøg, er meget opmærksom på mulighederne for at anvende alternative metoder. Det er selvfølgelig en udvikling, som vi hilser med tilfredshed, og som vi gerne vil støtte.

Fru Margrete Auken var inde på spørgsmålet om det, der ligger i SF's forslag om de ti års afvikling, og her vil jeg sige, at jeg synes, at det er fantastisk risikabelt med så faste bindinger, fordi vi jo også må se det i lyset af, hvad der sker i europæisk sammenhæng. Låser vi os fast til nogle bestemte åremål, risikerer vi i virkeligheden at skade mulighederne for at opnå nogle løsninger i en europæisk sammenhæng.

Når det gælder Det Dyreetiske Råd, kan jeg forsikre fru Margrete Auken og Folketinget om, at vi vil lytte til rådet med stor alvor. Vi vil interessere os for det arbejde, der foregår i det nye dyreetiske råd, som forhåbentlig bliver etableret, og jeg synes, at alene den kendsgerning, at det jo i forslaget indgår, at der er tale om en placering i Justitsministeriets regi, og det vil altså sige i det ministerium, som har ansvaret for dyreværnslovgivningen, understreger, at man får en central mulighed for at kunne give råd og være med til at præge udmøntningen af de bemyndigelser, som ligger i lovgivningen.

Så spurgte fru Margrete Auken, hvorfor der var tale om udsættelse, eller hvorfor jeg gennemfører en udsættelse af dyreforsøgsloven, når der var så beskeden lovtekst i det lovfor-